

Reciprocitat TV3-TVV

“Donaria suport a ACPV i amics de TVV”

Enrique Linde, president del Consell d'Administració de RTVV es mostra partidari de la reciprocitat —en condicions d'igualtat— entre TVV i TV3, i assegura que posar àmbits territorials a les emissions de les televisions autonòmiques no té sentit.

Com a president del Consell d'Administració de RTVV, tres mesos després que començaren les emissions de la ràdio i la televisió valencianes, ¿quin és el balanç que en fa?

—Jo crec que és positiu. Nosaltres sempre hem cregut que la televisió eixiria i que eixiria així com ho ha fet, però vostè sap que aquesta confiança no era generalitzada. No s'ha fet un producte distint, sinó com tots els que estan en el mercat, homologable a qual-sevol altre. Considere que els informatius han assolit un nivell de qualitat òptima —tot i que han de ser millorats, igual que la resta d'espais—; s'està emetent molt d'esport, futbol fonamentalment, que és molt apreciat pel públic, tot i que cal iniciar espais per a altres esports; se sap també que hi ha una gran estima pel cinema —de millor o pitjor qualitat— que s'hi programa, i pel que fa a la resta, són productes primerencs i cal esperar que milloren. Dit això, crec que el punt de referència per a valorar una televisió són els informatius i des d'aquesta perspectiva jo n'estic bastant satisfet.

—La qualitat dels informatius contrasta amb el baix nivell que tenen els programes de producció pròpia, com ara els concursos i el programa estrella, «tal com show», que no satisfan a ningú.

—Sí, però això és normal, perquè la televisió és un mitjà que veuen més d'un milió de persones, de manera que amb un públic tan heterogeni les opinions poden ser molt diverses. Això no vol dir que nosaltres en general n'estiguem satisfets. Jo crec que ningú de la casa està satisfet amb el producte, satisfets en el sentit que pensem que el producte no pot millorar: tots els programes han de millorar. El que és important és que s'atenguen les opinions

de la majoria i aquest ajustament s'anirà produint a poc a poc.

—En aquest sentit, ¿quina és la tasca del Consell d'Administració de RTVV i del seu president respecte al paper del director general, Amadeu Fabregat?

—En el seu moment, el Consell va dictar una normativa en matèria de programació —les línies bàsiques— i és la nostra obligació fiscalitzar que aquestes normes es complequen, però el Consell no és qui elabora la programació. El director general ens presenta prèviament una graella de programes i el Consell valora si respon a les normes sobre percentatges de programació pròpia i aliena, etc. Posteriorment, com a conseqüència d'haver vist la programació prevista, el Consell es pot pronunciar ja sobre els continguts concrets, però que quede clar que les competències del Consell no arriben en absolut a les decisions diàries sobre què, com i quan s'emeta.

—Per al pròxim any, RTVV té dos projectes: augmentar els pressupostos i incrementar les hores de programació.

—L'avantprojecte de pressupostos de RTVV ha estat remès al Consell de la Generalitat; tinc entès que les Corts han prorrogat els pressupostos d'enguany per a 1990, de manera que el nostre avantprojecte serà discutit alhora que els pressupostos de la Generalitat, en el primer trimestre del pròxim any. Nosaltres hem demanat un augment important en relació a enguany, en què hi ha una previsió de poc més de quatre mil milions de pessetes, i per a 1990 —entre els recursos que genere la publicitat i la subvenció de la Generalitat hem demanat més de vuit mil milions. I això es produeix perquè emetrem les vuitanta hores que pretenem des de finals d'aquest mes o primers dies

de gener no és possible sense aquest pressupost.

—Vuit mil milions, Sr. Linde, són molts diners.

—Sí, però la justificació és molt clara: no és possible fer reeixir la televisió valenciana d'una altra manera, perquè el panorama de l'oferta televisiva a l'estat espanyol ha canviat radicalment des que es va dissenyar el projecte de la TVV fins el moment que hem començat a emetre, i perquè s'ha produït una eclosió del fenomen televisiu que va des de l'aparició de les televisions privades al reforçament de les televisions autonòmiques i dels centres territorials de TVE passant per la televisió per satèl·lit, etc. Aquest context, o s'afronta amb mitjans suficients o és millor deixar-ho córrer i és per això que davant una competència tan forta creiem que per a poder fer una programació de vuitanta hores calia aquest increment pressupostari.

—Malgrat els pronunciaments majoritaris —d'ajuntaments, partits polítics, entitats culturals i cíviques— a favor que la TVV siga monolingüe en valencià, la realitat és que en aquests mesos el castellà hi té una presència considerable.

—Nosaltres hem de ser fidels intèrprets de la llei de creació de la ràdio i televisió valencianes, que diu que aquests mitjans han de servir per a potenciar el valencià i així ho hem entès: tot el que s'hi fa de producció pròpia és en valencià, però les produccions alienes no sempre les podem doblar, per dues raons: en primer lloc perquè les empreses de doblatge valencianes no tenen prou capacitat de producció i, en segon lloc, perquè no sempre obtenim els resultats adequats en els doblatges.

Cal considerar també que estem en una comunitat bilingüe en què el fet

que vostè planteja no ha de considerar-se com una agressió. Jo pense que cal esforçar-se perquè la producció pròpia siga en valencià, però en el Consell d'Administració no ens hem plantejat mai que el cent per cent de les emissions hagen de ser en valencià.

—¿Disposen ja d'alguna anàlisi estadística de les primeres setmanes d'emissió?

—La comissió de programació està estudiant la programació que hem emès durant els dos primers mesos, però encara no en tenim resultats concloents.

—Parlem del conflicte entre TV3 i TVV i li demane un pronunciament inequívoc: ¿El Consell d'Administració de RTVV va demanar al ministre de Comunicacions que atorgara a la TVV la mateixa freqüència amb què estava emetent de feia anys TV3 al País Valencià?

—No, no vam fer mai aquesta petició.

—Aleshores, ¿per què s'atorgà la mateixa freqüència de TV3 a la TVV?

—Això jo ho desconec, i considere que el conflicte TV3-TVV mereix una anàlisi més profunda. La televisió catalana arriba a aquesta comunitat des de l'any 1986 i aquella emissió era il·legal, ja que no hi havia cap fonament jurídic perquè poguera emetre. El govern central va consentir l'emissió, de manera que aquell consentiment constitueix un antecedent difícil de sostenir per al govern central. És molt difícil de justificar el fet de permetre durant més de tres anys que es produesca una emissió il·legal i voler demostrar al quart any que aquesta emissió era il·legal i que cal tancar els emissors. ¿Per què el ministeri va adoptar aquesta actitud...? Jo crec que no és aquest el moment de jutjar-ho, perquè aquest comportament del ministeri es jutja per si mateix, però nosaltres ho desconeixem.

Únicament cal ressenyar que se'ns va donar una freqüència que no estava franca i el Consell d'Administració, unànimement, va sol·licitar del ministeri que se'ns donara una freqüència franca per a poder emetre. Aquesta és l'única polèmica amb la televisió catalana.

—La realitat és que després que el ministeri va precintat els emissors d'Acció Cultural del País Valencià, la TV3 torna a poder ser sintonitzada per una freqüència diferent a la que utilitza TVV i, a més, TVV arriba ja a Ca-

RAFA GIL

«Posar àmbits territorials a les televisions autonòmiques no té cap sentit».

talunya gràcies a l'emissor col·locat per Amics de TVV a Tarragona.

—Lamente que Amics de TVV no s'haja posat en contacte amb el Consell d'Administració de RTVV perquè no sé qui són ni en tinc dades, i desconec també si han tingut contactes amb altres instàncies polítiques valencianes.

Des del punt de vista de l'emissió, jo no puc dir que em disguste que es veja la TVV fora de València, però el que és evident és que nosaltres no hi tenim cap responsabilitat i ningú no podrà dir que TVV ha vulnerat la llei de tercers canals.

—*¿Com són les relacions entre els dos ens de televisió autonòmics, RTVV i CCRT?*

—Nosaltres vam visitar els nostres col·legues catalans fa mol de temps i després d'aquell canvi d'impressions només hem tingut com a contacte dues cartes adreçades per l'actual director de la CCRT, Enric Granados. En aquestes cartes se'ns indicava que estaven disposats a entrar en la negociació de la reciprocitat entre ambdues televisions. En aquest sentit les coses estan molt clares, ja que nosaltres no podem negociar cap reciprocitat perquè nosaltres

no som els titulars de les competències en matèria de telecomunicacions: ha de ser l'administració central la que autoritze aquest sistema de doble emissió. D'altra banda, jo li he dit personalment a Enric Granados que estarem encantats de rebre'ls ací per a parlar de molts temes, no només de la doble emissió, sinó d'altres que sens dubte ens competien i que han de relacionar la CCRT i RTVV.

—*Ara, també, li demane un pronunciament clar: el Consell d'Administració de RTVV i el seu president, en el cas que la reciprocitat siga efectiva, ¿donaria suport a aquesta iniciativa?*

—Sí, jo pense que li donariem suport. Si hi haguera una reciprocitat en condicions d'igualtat —amb independència que no ens competira decidir aquesta reciprocitat— jo sens dubte li donaria suport.

—*¿Tot i que la iniciativa no la tingueren les dues televisions, sinó entitats privades com ara Acció Cultural del País Valencià o Amics de TVV?*

—És clar que sí, jo no tindria el menor dubte a donar-li el meu suport. Jo crec que hi podria haver mitjans tèc-

nic, però en qualsevol cas crec que tots ells haurien de passar per la modificació de la Llei de tercer canals. A mi em sembla una llei que cal modificar, que està antiquada perquè es va dictar en un moment que el fenomen de les televisions autonòmiques era nou i considere que posar àmbits territorials a l'emissió de les televisions autonòmiques no té cap sentit.

—*Canal 9-ràdio és la germana pobre de l'ens, tant pel pressupost com per l'atenció que li dedica la direcció de RTVV. Sembla com si hi haguera una despreocupació per la ràdio.*

—El que passa és que la televisió valenciana naix com un mitjà oligopolista que té la TVE com a única competència legalment establerta, mentre que la ràdio naix en un mercat absolutament saturat, de manera que no n'hi ha manca d'atenció, sinó que són dos mitjans diferents.

Pel que fa a la ràdio, i també respecte a la televisió, nosaltres ens haurem de plantejar el seu sentit i decidir si el que s'hi està fent respon a les coordenades en què ens interessa moure'ns.

J. R. Lluch